

helt oväntadt två sådana foglar och den ena af dem faldes. Sedermera befans, att besagda tjäder, ovanligt nog, had kräfvan aldeles proppad med hvete.*)

H.

Änderna i Strömsholmstrakten. För en tjugo år sedan var här en mycket god andjagt och andsträcket har för Ins. utgjort en lifslust. Men tillgången på dessa foglar har en längre följd af år varit i ständigt aftagande, synnerligast under de senaste åren och har någon gång nästan stått på nollpunkten. Den egentliga orsaken till detta bedröfliga förhållande ligger enligt min tanke ovilkorligen i förföljelserna vintertiden vid främmande kuster, men ligger väl ock till viss del i det småningom minskade sommar-vattenståndet i Malaren. Också har ändernas jemförelsevis säkraste tillhåll, bladvassen, på flere håll af okänd anledning vissnat och gått ut.

H.

Rön om raphönsens utfodring vintertiden. Vintern 1887—88 var, som bekant, svår för raphönsen, och med anledning deraf fodrade jag med säd två af de kullar, jag hade på min jagtmark. Att en korp tog en höna och en hök en annan var ådagalagd, men alla de öfrigas öde känner jag ej. Kommissarien A. å Lugnet, Riseberga, förplägade på samma vis en flock å 9 stycken. De hade utmärkt skydd i en granplantering vid åbyggnaden och öfverlefde vintern allesamman. Ännu voro de vid lif då det vardt bärmark, men dogo sedan hvarenda en. Patron H. å Herrevadskloster, samma socken, utfodrade tre flockar under vintern, men när denna upphört dogo de alla ut. Hvilken nu orsaken var till dessa ogynsamma resultat, vet jag ej, men faktiskt är att så skedde. För min del tror jag, att dessa med säd utfodrade höns ej på våren kunde lifnära sig och därför ströko med, under det att andra flockar, som ej erhöilo någon vård, blefvo vid lif.

H. W.

*) I september och oktober tidigt om morgnarna bruka både tjäder och orre ganska regelbundet besöka sädesplogar för att få till lifs af den skylade eller spilda säden, vare sig korn och hafre eller hvete. Der det är godt om fogel kan vid dylika lokaler ett gifvande skytte idkas.

Red.

Hvad Ins. här öfver Öfvergången från stark väl. Till utfodring under rätt passande säson till

En gammal räffjägare att läsa:

Den nu snart 85 Gustafsson i Sköljarp, h gagn, i ty att han under omkring 800 räfvar. Stigubben en seghet och skulle afundas honom. sedan, då han med bössa sig i Möcklaflon, Edshult blef så förskrämd att sprang i land för att söla jägaren slog då kallblodi uppnådde fastare sådan, samt var på det torra, tillbaka. G. gick nu, närmaste stuga, och torkade han öfver isen fortsatte ute på jagt, men blef se inne några dagar.

G. säger, att han i drack brunn vid Holsb. Hans minne är ännu öfö med samma liflighet i som länsman i flere tior residensstaden eller åtnjö

Misshandlad af en Sundsvallsposten, torparen år. Nämda dag, då det eftersöka en omkring åt en half mil inåt skogen sig en treårig elgoxe, som in åt den täta småskogen son mot hemmet, men h än elgen i vildt raseri k mannen till marken och hårdt, att han ögonblickl timme senare återkom til